

Phải nhận đôi tượng cho rõ, vì chủ quan đồng nhau mà đôi tượng có khác.

Cũng hơi nóng ruột, mỗi tuần được tờ *Tiếng-Dân* dù nếm lại thấy nói chuyện nông dân nhà quê, thề thốt mới thấy có tin thợ thuyền khổ ít, cho đến bức thơ có ông chủ báo là cụ Huỳnh-thú Kháng trả lời cho Dân-viện chuyên nói riêng tình cảnh Trung-kỳ, cũng chủ trọng phần nông dân ở dưới chân trời đất đang hơn là việc khác. Nhưng với cái mà gọi là *Trung-kỳ* đặc biệt mới trên, thì

Vi cái cơ đồ nên nông dân Trung-kỳ ai làm việc này, lại thêm cái «bờ» xóm, làng, họ, tông chia rẽ lũng nhè, không có đoàn thể trên 5 người, mà không có đoàn thể nên không tụ hiệp. Số nông dân ấy, Trung-kỳ 5 triệu thì họ chiếm đến hơn 4 triệu rưỡi, còn công nhân chỉ một số ít thôi.

(Mọi người Trung-hộ ở trong Nam)

chàng trộm mà làm cha người ta, may
làng bắt vợ 200, còn không có thì làng
đóng gông cả nhà mà giải trình lên
huyện... Ồ! Bối hử, không sao hay
ra có tiền ra tội ấy, Nghi hẳn sẽ khoe
lộc gia lý trưởng thượng lương. Song lý
trưởng và trăm Dưng có nợ nần thối
lệ, làm cho vợ chồng Nghi hoảng hốt.
Sau lại ra một đê ngắn ra, nói với Nghi
rằng : Nếu vợ chồng mày đi bắt rồi
có mấy ít Vò Vinh với, cho tao được cái
giấy... Ồ! Thế thì cho kẻ khác tội vợ, và
cho thêm Vinh 50 nữa. Nói xong, y sai
trăm Dưng tới nhà Vinh rồi Vinh về nhà
thăm mẹ vợ nhưn... Vò đó, lý trưởng ra
sai đến, rồi bắt Vinh với giấy thả nhện

biết nhà pháp luật sẽ bước vào tội nào? theo định kiến và chủ quyền của họ.
Đến chúng đang còn ngỡ sao cho nhà nước cuộc tốt thì, Nước Anh cũng chỉ vậy thay!

